

„Det, der skal forkyndes paa den i § (142) foreskrevne Maade, gives i dobbelt Udfærdigelse til den, der skal iværksætte Forkyndelsen. Begæring eller Paalæg om Foretagelse af Forkyndelser kan rettes umiddelbart til en Stævningsmand. Skal Forkyndelse i en borgerlig Sag ske paa et andet Sted end det, hvor Parten opholder sig, eller i en Straffesag i en anden Underretskreds end den, hvor Retten, fra hvilken Forkyndelsen udgaar, har sit Sæde, eller udgaar den i en saadan Sag fra Landsretten eller Overanklageren, kunne Udfærdigelserne sendes til Underretten i den Kreds, hvor Forkyndelsen skal ske. Vedkommende Underret er da pligtig — i borgerlige Sager mod Forudbetaling af alle fornødne Udgifter — at overgive dem til Stævningsmanden eller Politiet.

Begæringen eller Paalæget om Forkyndelse skal efterkommes snarest muligt, i Byerne senest inden 24 Timer, paa Landet senest inden 48 Timer efter Modtagelsen. Om Tiden, paa hvilken Begæringen eller Paalæget er modtaget, skal Stævningsmanden — i borgerlige Sager efter Forlangende af vedkommende Part — undertegne en ham forelagt skriftlig Tilstaaelse.

Naar Forretningen udføres“ o. s. v. (som § 190, 3. Stk.)

Anm. Ordene „en ham forelagt“ i 2. Stykke, næstsidste Linie, findes ikke i § 751.

§ 145, jfr. Forslagets §§ 191 og 752, = § 191 med følgende Ændring:

I Linie 3 fra neden ændres „Partens“ til „de af ham modtagne“.

§ 146 = Forslagets §§ 192 og 753.

§ 147, jfr. Forslagets §§ 193 og 754, = § 193 med følgende Ændring:

I 1ste Stykke, Linie 3, indskydes efter „begært“ Ordene „eller beordret“.

I sidste Stykke, Linie 2, ændres „ifølge Partens Foranstaltning“ til „efter Foranstaltning af den, der har begært eller beordret den“.

Anm. Til sidste Stykke i § 193 findes intet tilsvarende i § 754. Det henstilles, om den deri indeholdte Regel ikke ogsaa maa gælde i Straffesager.

§ 148, jfr. Forslagets §§ 194 og 755, = § 755, dog saaledes, at der i næstsidste Linie efter „herom“ indskydes „, som vedkommende Part i

borgerlige Sager kan fordre udstedt af Retten,“.

§ 149, jfr. Forslagets §§ 195 og 756 = § 756 med følgende Rettelse:

I Linie 2 indskydes mellem „har“ og „en sigtet“ Ordene „i en Straffesag“.

Anm. Den vidtløftigere Formulering i Begyndelsen af § 195 siger formentlig ikke andet, end hvad der ogsaa ligger i Ordene: „Er det ikke lykkedes“ o. s. v. i § 756.

§ 150 = Forslagets § 196, dog at den første Sætning ændres til: „I borgerlige Sager kunne Parterne vedtage“.

§ 151, jfr. Forslagets § 197.

„I borgerlige Sager anses en Forkyndelse, som er sket overensstemmende med de i §§ (145—150) givne Regler, som lovlig, uagtet den ikke ved de trufne Foranstaltninger maatte komme til paagældendes Kundskab. Hvorvidt det samme gælder i Straffesager, afgøres efter de i Bogen om Strafferetsplejen indeholdte Regler.“

§ 152, jfr. Forslagets §§ 198 og 757, = § 757.

§ 153 = Forslagets § 199 med følgende Ændring:

I Linie 1 indskydes efter „begge Parter“ Ordene: „i en borgerlig Sag“.

§ 154, jfr. Forslagets §§ 200 og 758, = § 758, dog at Ordene „i Straffesager“ i 1ste Linie udgaa.

§ 155 = Forslagets §§ 201 og 759.

§ 156 = Forslagets §§ 202 og 760.

Kapitel 17.

Vidner.

§ 157, jfr. Forslagets §§ 267 og 766, = § 267 med følgende Ændring:

I Linie 2 efter „Sagen“ indskydes: „eller Undersøgelsens Genstand“.

§ 158, jfr. Forslagets §§ 268 og 767, = § 767 med følgende Ændringer:

I Linie 4 indskydes foran „Forsvarere“ Ordene: „i Straffesager“, og der tilføjes